

Doporučujeme

C.S.Lewis, Velký rozvod.

Fantastický autobusový výlet z pekla do nebe. Vyhlídková jízda pro některé, ale rozhodně ne pro všechny. V úvodu autor píše:

„Myšlenka spojit nebe a peklo dohromady je asi věčně v nás, založena na víře, že skutečnost nás nikdy nestaví před nevyhnutelné buď – nebo. Na víře, že máme-li schopnosti, klid a navíc dostatek času, najdeme vždycky určitý způsob přijetí obou alternativ.

Tuto víru považují za katastrofální omyl. Nemůžete si vzít všechna vaše zavazadla na všechny cesty, které máte před sebou. Nežijeme ve světě, kde všechny cesty jsou spirály, a jestliže po nich jdeme dostatečně dlouho, přibližujeme se ke středu, který nakonec jistě nalezneme. Žijeme spíše ve světě, kde se každá cesta po několika kilometrech dělí na dvě, každá z nich opět na dvě další a na každém z těch rozcestí stojíme před rozhodnutím.

Nemyslím si, že všichni, kdo si vybrali špatnou cestu, zahynou. Jejich záchrana však spočívá v návratu na dobrou cestu. Chybný součet lze opravit, ale jen tak, že projdeme zpátky sloupec čísel a hledáme chybu. Chybný součet nikdy nenapravíme tak, že prostě budeme pokračovat ve výpočtu. Zlo může být smazáno, ale nikdy se nemůže zmírnit vývojem, nebo dokonce vývojem změnit v dobro. Dostatek času na tom vůbec nic nezmění.“

C.S.Lewis, Návštěvníci z mlčící planety.

Ransomovi připadlo, jako kdyby kovová komůrka, v níž se nalézal, byla pod ustavičnou palbou drobných cinkajících střel. Byl z toho ze všeho vyděšený. Věděl už, že se nenachází v domě, ale v jakémsi plavidle. Bylo mu zcela jasné, že to není ponorka. Tak tedy loď, uvažoval, nebo nějaký druh vzdušného plavidla..., jenomže ve všem, co ho obklopovalo a co prožíval, bylo něco zvláštního, pro co se nehodilo ani jedno z těchto vysvětlení. Ve zmatku se znova posadil na lůžko a díval se užasle na obrovský měsíc. Vesmírná loď, nějaký létající stroj...

Na pozadí fantastického příběhu rozvíjí C.S.Lewis myšlenky o dobru a zlu, lidské chamtivosti, strachu, neupřímnosti a neschopnosti vidět pravdivě sebe i druhé.

Jan Jandourek, Václav Malý. Cesta za pravdou.

Rozhovor s bývalým disidentem a nyní pražským světcím biskupem.

Václav Malý vypráví o svém působení kněze a signatáře Charty 77, o své účasti na VONSu, o spolupráci s lidmi z těchto skupin. Popisuje listopadové události roku 1989 a svůj návrat do pastorační práce v médiích a začátek své biskupské služby. Zamýšlí se i nad tématy týkajícími se postavení křesťana v moderní sekularizované společnosti.

Jan Jandourek, Tomáš Halík. Ptal jsem se cest.

Životopisný rozhovor s profesorem Univerzity Karlovy a rektorem univerzitního kostela Nejsvětějšího Salvátora v Praze.

Osobní svědectví o hledání vlastní cesty v duchovním životě, ve filozofii i v soudobé společnosti. Rozhovor s Tomášem Halíkem zavede čtenáře do mnoha různých prostředí: do čapkovské atmosféry rodičovského domu, do studentského hnutí kolem pražského jara, do světa „podzemní církve“ a bytových seminářů, do Vatikánu, mezi americké politické myslitele i do ticha indických buddhistických klášterů.

Kniha je osobní vzpomínkou na zajímavé osobnosti včetně J. Patočky, J. Zvěřiny, J. Reinsberga, V. Havla, kardinála Tomáška, Jana Pavla II. či tibetského dalajlámy.

Tomáš Halík se současně zamýšlí nad závažnými otázkami současnosti, jako je mezináboženský dialog, budoucnost náboženství a ateismu, postmoderní spiritualita a hlubinná psychologie, význam mystiky, tolerance a etika v naší společnosti.

Helen de Borchgrave, Cesty křesťanského umění.

Po cestách křesťanské inspirace se umělci ubírají již skoro dva tisíce let. Tato publikace věnuje pozornost už prvním skalním kresbám a sleduje vývoj náboženských vyobrazení až k současným umělcům.

„Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem“, píše kniha Geneze. A skutečně, odedávna lidé vyřezávají či malují božstva podle vlastní podoby... Židé a muslimové, a také příslušníci přísných protestantských církví však zobrazování Boha odsuzují jako modloslužebnictví, a jejich výrazové prostředky se omezují pouze na slova... Vydejme se však do kostelů, obrazáren a muzeí, abychom odhalili, jak velkolepé malby a sochy v bohatém spektru různých stylů vytvořilo spojení křesťanství s výtvarným uměním. V práci věřících umělců spatříme odraz duchovního klimatu jejich doby.

Helen de Borchgrave je restaurátorkou výtvarného umění a poradkyní v této oblasti. Působí na Byam Shaw School of Art a spolupracuje s profesorem Ruhemanem v Národní galerii v Londýně. Restauruje malby pro muzea, kostely i soukromé sbírky, organizuje zájezdy s uměleckou tematikou pro různé cestovní kanceláře. Je členkou mezinárodní společnosti, sdružující umělecké kritiky a častou příspěvatelkou do časopisů Arts Review, Church of England Newspaper, Jewish Chronicle a Country Life.

Farní knihovna zve každou neděli 10.30-11.30
a středu 9.00-11.00 a 15.00-17.00 hod.